

Mi lett belőled ifjú vegyész?

Dr. Kalmár József, oktató-kutató, Debreceni Egyetem

Mikor nyertél vagy értél el helyezést kémiaversenyeken?

2002-ben lettem az Irinyi versenyen országos 5. helyezett, majd 2003-ban OKTV-n 4. helyezett. Sajnos a javítás nem sikerült, mert 2004-ben „csak” 6. lettem az OKTV-n. Ez viszont elég volt ahhoz, mind a két évben, hogy bejussak az olimpiai felkészítő / válogató táborba. Ott végül 6. (tartaléktag) lettem, így nem jutottam ki a diákolimpiára. A két táborozás életem meghatározó élménye lett, azután tudtam, hogy a kémiát profi szinten akarom művelni.

Ki volt a felkészítő tanárod? Hogyan gondolsz vissza rá? Milyen indíttatásból kezdtél el a kémiával komolyabban foglalkozni?

Kovácsné Malatinszky Márta (Debreceni Egyetem Kossuth Lajos Gyakorló Gimnáziuma; most már megváltozott a gimi neve). Ő tanított először nekem kémiát, önzetlenül készített a szakkörökre és a versenyekre, miatta szerettem meg a kémiát, és indultam el a szakmai utamon. Tanárnő javasolt könyveket, ismeretterjesztő írásokat, amik nagyon megfogtak. Amikor látta a mély érdeklődést, minden segítséget, támogatás és motivációt megadott, hogy a kémikusi pályára kerülhessek. Utána jöttek az olimpiai felkészítő tábor oktatói; na ők voltak számomra az élő titánok, akik kivetítették ránk mérhetetlen tudásuk.

Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Igen, nagyon jól ismertem, szerettem olvasni, és gondolkodni a feladatokon.

Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?

Nem. A „leülök és 2-5 óra alatt megírom” típusú tanulmányi versenyeket középiskolásként is egyfajta, kisarkított erőfeszítésnek éreztem, stresszeltek. Ennek ellenére persze szorgalmasan gyakoroltam és oldottam a feladatokat. Nem a versenyek intézménye fejlesztett, hanem az a sok gondolkodás és problémamegoldás, amiket „felkészülés” címszó alatt végeztem. Az edzést szerettem, de a szorítótól borsódzott a hátam.

Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? Maradtál-e a kémiai pályán?

Okleveles vegyész, angol magyar szakfordító, egyetemi doktor (Ph.D.) kémiából, habilitált docens a Debreceni Egyetem Kémiai Intézetében. Azt hiszem, ennél közvetlenebbül nem lehet a kémiai pályán maradni.

Nyertél-e más versenyt, ösztöndíjat?

Középiskolásként nem, egyetemistaként és fiatal kutatóként sokat.

Van-e kémikus példaképed (akár kortárs is)?

Ezen még nem gondolkodtam, de van sok velem egykorú pályatársam, akikre nagyon felnézek, és engem is motiválnak a sikereik.

Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?

Az egyik legizgalmasabb tudomány, amelynek hasznos művelése közvetlenül formálja hétköznapjainkat, beleértve mindennapi tárgyainkat, komfortunkat, egészségünket és környezetünket. Az emberiség fejlődésének és fennmaradásának kulcsa. A társtudományokkal, azaz a fizikával, biológiával, földtannal, matematikával és informatikával együtt segít megérteni az univerzum működését és jobbá tenni a világot. Aki kémiával foglalkozik hivatásszinten, legyen az vegyész, anyagtudós, biokémikus, gyógyszerész, vagy hasonló szakember, közvetlenül dolgozhat a világ legnagyobb kihívást jelentő kutatásain, vagy kapcsolódhat be a vegyiparba és az egészségügybe. Nem csak, hogy jól keresnek ezek a szakemberek, de munkájuk gyümölcse is csak a szőlészeknek jobban kézzel fogható.

Mi az, amit mindenképp szeretnéd, ha megtudnának rólad az olvasók?

A (kémikus) kutató is ember! Van családjá, szép háza, szabadidője, macskája, kedvenc étele, szeret kirándulni, és megkeresi ezekre a pénzt, mert sikeres a munkájában, ráadásul büszke azokra a fiatal tanítványokra, akik az ő segítségével indultak el hasonló pályán.